

Dopravní a energetický stavební úřad

Štefánikova 65, 150 00 Praha 5

prostřednictvím datové schránky

K číslu jednacímu: DESU/111/016154/26

Stavebník dálnice D6: Ředitelství silnic a dálnic s. p.

Odvolatel:

Patrick Lupínek, nar. 19. března 2006

bytem Havelská 500/25, Staré Město, 110 00 Praha 1

vlastník dotčených parcel parcelní číslo 1108/14, 1200/3, 1200/4 a 1199 v katastrálním území Drahovice

jedná samostatně, bez právního zastoupení

**ODVOLÁNÍ PROTI ROZHODNUTÍ DOPRAVNÍHO A ENERGETICKÉHO
STAVEBNÍHO ÚŘADU ZE DNE 6. SRPNA 2026, ČÍSLO JEDNACÍ
DESU/111/016154/26**

k rukám odvolacího orgánu: Ministerstvo dopravy ČR

Odvolatel jako výhradní vlastník dotčených pozemků a účastník řízení napadá shora označené Rozhodnutí o povolení stavby ze dne 6. srpna 2026 v celém rozsahu a podává proti němu toto samostatné odvolání z následujících závažných právních, věcných a procesních důvodů:

I. Absolutní překročení věcné působnosti správního orgánu, porušení zásady nestrannosti a nepřípustný zásah do právní moci

Odvolatel namítá zásadní překročení věcné působnosti a absolutní nedostatek kompetence Dopravního a energetického stavebního úřadu k řešení kolize právních titulů v území. Podle základních zásad činnosti správních orgánů vyjádřených v paragrafech 2 a 7 správního řádu je stavební úřad povinen vystupovat jako striktně nestranný orgán veřejné moci, který pouze posuzuje, zda jsou splněny zákonné podmínky pro povolení navrhované stavby dálnice D6 ve vztahu k veřejnoprávním normám.

Vzhledem k tomu, že správní úřad měl od samého počátku řízení k dispozici trvale platné a pravomocné stavební povolení ze dne 31. března 1999, číslo jednací SÚ 9593/98/Š-330, na realizaci odbočovacích a připojovacích pruhů komerčního areálu, neměl úřad žádné zákonné oprávnění činit v této věci jakákoliv meritorní rozhodnutí směřující k likvidaci těchto dřívějších práv. Správní úřad v souladu se zásadou materiální pravdy a dobré správy nemůže svými akty nahrazovat civilní soudy či specializované vyvlastňovací úřady a svévolně odstraňovat překážky stojící v cestě žadateli.

Pokud stavební úřad zjistil prokazatelnou věcnou a technickou kolizi dálničního tělesa s pravomocně schváleným vjezdem a odbočovacími pruhy odvolatele, byl povinen řízení bezodkladně přerušit a vyzvat investora, kterým je Ředitelství silnic a dálnic s. p., aby tyto nesrovnalosti a střety právních titulů vyřešil zákonným způsobem, tedy soukromoprávní dohodou, majetkovým vyrovnáním či pravomocným ukončením řádného vyvlastňovacího řízení. Tím, že úřad namísto tohoto povinného postupu fakticky zlikvidoval sjezd odvolatele a povolil dálniční stoku SO 302.5 přímo přes dotčený soukromý majetek, hrubě zasáhl do právní moci staršího veřejnoprávního aktu, porušil princip předvídatelnosti práva a zatížil napadené rozhodnutí absolutní nezákonností, která zakládá jeho neplatnost v celém rozsahu.

II. Nezákonná likvidace sjezdu bez náhrady a překročení věcné pravomoci stavebního úřadu

V rámci dálničního stavebního objektu SO 105.3 s názvem Úpravy v areálu ČSPH správní úřad protiprávně schválil absolutní zrušení stávajícího legálně povoleného a zkolaudovaného přímého sjezdu ze silnice I/6 do areálu komerční čerpací stanice odvolatele, a to s nepřipustným odůvodněním, že se sjezd ruší bez náhrady.

Tento postup je v přímém rozporu s ustanovením paragrafu 10 odstavce 3 zákona číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, podle kterého je v případě zrušení sjezdu silniční správní úřad povinen nařídít stavebníkovi nové komunikace zřídit na svůj náklad sjezd náhradní. Stavební úřad navíc nemá žádnou zákonnou pravomoc rozhodovat o trvalém odnětí majetkových práv bez náhrady. Zrušení legálně nabytého práva k sjezdu bez finančního vyrovnání je hrubým zásahem do Listiny základních práv a svobod a je ústavně možné výhradně v samostatném vyvlastňovacím řízení za plnou a spravedlivou finanční náhradu, nikoliv svévolným výrokem stavebního úřadu.

III. Fatální kolize se stávajícím pravomocným stavebním povolením a porušení dobré víry v akty státu

Správní úřad při rozhodování zcela ignoroval skutečnost, že v předmětném koridoru existuje trvale platná rozestavěná stavba čerpací stanice na základě pravomocného stavebního povolení Úřadu města Karlovy Vary ze dne 31. března 1999, číslo jednací SÚ 9593/98/Š-330, na záměr Přestavba čerpací stanice Petra [2026-08-04, 2026-08-05]. Platnost, kontinuita a legitimita tohoto stavebního záměru byla judikována pravomocným Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 18. srpna 2014, číslo jednací 15Co 89/2014-120.

Tento veřejnoprávní akt v bodě D 7 s názvem Zpevněné plochy a dopravní značení a v závazných podmínkách na straně 4 odvolateli výslovně nařizuje a schvaluje Provedení připojovacích pruhů k ČS a Připojení odbočovacích pruhů k silnici číslo

I/6 řešené pomocí roznášecí sítě v souladu s paragrafem 10 zákona číslo 13/1997 Sb. Tento komerční objekt čerpací stanice byl státem legálně schválen pro provoz na silnici I. třídy číslo 6 již od roku 1970 na základě rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 2. ledna 1970, číslo jednací 6.521/1970. Celý areál byl následně řádně odkoupen v tomto uvedeném stavu a v rámci oficiální státní privatizace v říjnu roku 1991 za kupní cenu 18 000 000 Kčs.

Infrastrukturní dálniční objekty Ředitelství silnic a dálnic s. p. s označením SO 301.1 a SO 302.5, představující protihlukovou stěnu, příkop a dálniční stoku, byly protiprávně navrženy v přímé fyzické a právní kolizi s těmito schválenými odbočovacími pruhy a roznášecí sítí. Stát ani žádný z jeho podřízených podniků nemůže po 55 letech existence Čerpací stanice pohonných hmot a po 35 letech od rozhodnutí o územním rozhodnutí, svévolně zlikvidovat schválený sjezd, znemožnit provozování privatizované čerpací stanice a popřít své vlastní privatizační akty, aniž by došlo k předchozímu úplnému majetkoprávnímu vyrovnání. Napadené povolení vykazuje absolutní nedostatek právní jistoty, ochrany legitimního očekávání investora a předvídatelnosti práva.

IV. Technická absurdita a neproveditelnost určeného náhradního přístupu v rozporu se stavebním určením

Správní úřad v odůvodnění rozhodnutí alibisticky tvrdí, že přístup do areálu čerpací stanice jest zajištěn zadem z městské komunikace přes ulici Stará Kysibelská a areál sousedního Penny Marketu. Tento závěr je technickým i právním nesmyslem, který likviduje samotné stavební určené pozemků jako komerčního areálu čerpací stanice pohonných hmot na silnici I/6.

Tato komerční čerpací stanice je trvale stavebně určena a povolena výhradně s přímým vjezdem a výjezdem na silnici I/6. Původní stavební povolení z roku 1999 v podmínkách na straně 4 výslovně stanovuje, že Kanalizace podél ČS zůstane její součástí a součástí silnice I/6 budou jenom navržené dvě uliční vpusti ve vozovce u obrubníku.

Odvolatel k cizím pozemkům města a třetích osob nedisponuje žádným právním titulem. Navržená zástupná trasa navíc vede přes nezpevněnou prašnou městskou louku a strmý svah skrz obytnou zónu sídliště. Tato trasa je z hlediska platných technických norem a bezpečnosti silničního provozu absolutně nezpůsobilá a nepropustná pro těžkou nákladní dopravu a cisterny s palivem. Stavební úřad sám ze své úřední činnosti bezpečně ví, že takový těžký nákladní provoz cisterem vnitrobloky obytného sídliště je technicky nemožný a žádný dotčený orgán by provoz čerpací stanice tímto způsobem nikdy neschválil. Stavební úřad svým rozhodnutím odřízl komerční areál od silniční sítě, čímž způsobil úplné zmaření rozestavěné stavby odvolatele a jejího obchodního potenciálu.

V. Úmyslné zatajení podzemní infrastruktury v projektu, obecné ohrožení a nepřezkoumatelnost rozhodnutí

Odvolatel v rámci svých dřívějších procesních námitek ze dne 28. května 2026 a 5. června 2026, adresovaných oprávněné úřední osobě Ing. Alexandrovi Grofovi, detailně popsal kriminální podstatu celého stavebního záměru. Těleso dálnice D6 se na soukromém pozemku odvolatele parcelní číslo 1108/14 nachází výhradně z důvodu, že projektanti Ředitelství silnic a dálnic s. p. prováděli svévolné, nelegální a účelové vyosení dálničního koridoru mimo schválené územní vymezení. Dálnice byla uměle zkroucena do kilometrové vlnovky za účelem ochrany areálu státního podniku Čepro, čímž se dálniční těleso v šířce 8 metrů protiprávně posunulo přímo na legální staveniště a odbočovací pruhy čerpací stanice. Vzniklá nelegální vlnovka provádějící v polovině stometrové délky pozemků ostrý geometrický zlom a věčko doprava na mezinárodním tahu určeném pro vysoké rychlosti je flagrantním porušením závazných technických norem pro projektování dálnic v České republice a v silničním provozu zakládá stav bezprostředního obecného ohrožení života a zdraví řidičů.

Odvolatel důrazně podtrhuje, že stavebník i samotný stavební úřad měli pravomocné stavební povolení ze dne 31. března 1999, číslo jednací SÚ 9593/98/Š-330, k dispozici od samého počátku řízení, neboť jim bylo prokazatelně doručeno v rámci minulých podání. Obě tyto instituce tedy od prvního dne disponovaly přímým veřejnoprávním podkladem o existenci živých stavebních práv, odbočovacích pruhů a roznášecí sítě na dotčených parcelách. Přesto se stavebník i úřad rozhodli toto trvale platné stavební povolení v průběhu celého řízení úmyslně ignorovat, zatajit a v rozhodnutí ze dne 6. srpna 2026 o něm potajmu pomlčet, aby odvolatele vyřadili z pozice účastníka řízení a vyhnuli se jeho finančnímu vyrovnání za zmařenou investici.

Tento vědomý záměr potvrdil i nově analyzovaný Znalecký posudek Ing. Milana Machovce ze dne 14. listopadu 2025, číslo 090597/2025, který tvoří klíčový podklad spisu. Stavebník v zadání posudku zcela zatajil existenci podzemních průmyslových sítí, což je doloženo v Části 1.3 na straně 2 posudku, kde je lživě uvedeno, že žádné skutečnosti mající vliv na přesnost posudku sděleny nebyly. Stavebník i jeho zpracovatelé o existenci areálu čerpací stanice a podzemního komplexu inženýrských sítí prokazatelně věděli. Navíc byl znalec při místním šetření výslovně vyzván k ohledání viditelně umístěných inženýrských sítí, přípojek a k odkrytí zaslepení splaškové i dešťové kanalizace přímo v terénu. Tyto skutečnosti však byly s odkazem na jednostranné zadání objednatele zcela ignorovány s cynickým odůvodněním, že předmětem ocenění je pouze silnice a zemský povrch pro příkop a protihlukovou stěnu a co je pod zemí, to vidět není. Záměrem tohoto postupu bylo umístit novou dálniční stoku SO 302.5 přímo přes existující majetek a ucelený infrastrukturní komplex v hodnotě 3 200 000 Kč nekat bez náhrady odříznout protihlukovou stěnou a zlikvidovat.

Odvolatel dále zásadně namítá nezákonnost postupu správního orgánu, který se v odůvodnění napadeného rozhodnutí alibisticky pokusil věcné námitky odvolatele marginalizovat tvrzením, že vykazují znaky nesrozumitelnosti. Tento postup je v přímém rozporu s ustanovením paragrafu 37 odstavce 2 a 3 správního řádu. Správní orgán je povinen každé podání posuzovat podle jeho skutečného obsahu a podle toho, co se jím sleduje. Pokud měl úřad za to, že textace námitek vykazuje formální či textové nedostatky, pro které jim nelze porozumět, byl ze zákona striktně povinen vyzvat odvolatele k odstranění vad podání, poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučit ho o následcích. Skutečnost, že správní úřad namísto splnění této zákonné povinnosti pouze stroze konstatoval nesrozumitelnost a věcnými námitkami se odmítl zabývat pod zástupnou záminkou, že byly podány po lhůtě, zatěžuje řízení fatální vadou. Stavební úřad měl povinnost pojmout věcné námitky odvolatele jako zásadní podklad pro zjištění materiální pravdy a podrobně je technicky i právně zkoumat ve vztahu k povolování dálničního tělesa D6.

Napadené rozhodnutí je v tomto bodě absolutně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a porušuje paragraf 68 odstavec 3 správního řádu. Stavební úřad se s těmito palčivými námitkami technického podvodu odmítl věcně zabývat a zcela rezignoval na svou zákonnou povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Absolutní mlčení správního úřadu k otázce nelegálního vyosení dálničního tělesa mimo schválený koridor vykazuje znaky čistého formálního alibismu ze strachu před vlastní trestní odpovědností. Úřad se pokusil celou věc obejít formálním odmítnutím námitek pro opožděnost, čímž však způsobil absolutní nepřezkoumatelnost a nezákonnost celého aktu.

VI. Absolutní opomenutí vlastníka pozemků jako účastníka řízení a neúčinnost procesních lhůt

Odvolatel Patrick Lupínek důrazně namítá, že správní úřad zatížil řízení fatální procesní vadou, když námitky odvolatele podané dne 8. dubna 2026 odmítl jako opožděné. Odvolatel se stal výlučným zapsaným vlastníkem předmětných pozemků parcelní číslo 1108/14, 1200/4, 1200/3 a 1199 v katastrálním území Drahotice na základě kupní smlouvy již s právními účinky vkladu ke dni 14. listopadu 2024.

Dopravní a energetický stavební úřad však v setrvačnosti a podle zmanipulovaných starých podkladů stavebníka prokazatelně opomněl nového vlastníka do řízení řádně pojmout. Úřad zasílal veškerá vyrozumění a procesní výzvy do datových schránek předchozích vlastníků nemovitostí, zatímco současnému vlastníku do jeho oficiální datové schránky nikdy žádné vyrozumění o zahájení řízení ani výzvu k uplatnění námitek osobně nedoručil.

Z konstantní judikatury Ústavního soudu ČR a správních soudů vyplývá, že opomenutému účastníkovi řízení, kterému nebyly úřední písemnosti řádně doručeny do jeho vlastních rukou či datové schránky, nemůže zmeškáním fiktivních lhůt na veřejné úřední desce nikdy uplynout lhůta pro podání námitek či odvolání. Obecná procesní lhůta se vůči odvolateli stala absolutně neúčinnou, jeho námitky z

dubna 2026 i toto samostatné odvolání jsou podány plně včas a Ministerstvo dopravy je povinno napadené rozhodnutí z důvodu zkrácení práv účastníka zrušit v celém rozsahu.

VII. Procesní vady řízení a technická nerealizovatelnost projektu z důvodu neúplnosti spisu k pozemku 1200/3

Odvolatel upozorňuje na fatální zmatečnost a věcný rozpor napadeného rozhodnutí. Zatímco projektová dokumentace stavby v rámci dálniční stoky a objektu SO 302.5 s názvem Úpravy odvodnění v areálu ČSPH předpokládá uložení dálniční infrastruktury a invazivní výkopy přes tři soukromé pozemky parcelní číslo 1108/14, 1200/4 a 1200/3, stavební úřad ve výrokové části na straně 4 pozemek parcelní číslo 1200/3 stavebníkovi k realizaci dálničního tělesa vůbec neschválil a nepovolil.

Liniový zákon číslo 416/2009 Sb. sice dává stavebníkovi dálnic privilegium stavět bez souhlasu vlastníků pozemků, avšak toto právo je striktně vázáno na zákonnou podmínku, že na dotčenou parcelu musí být v momentě vydání stavebního povolení již řádně zahájeno vyvlastňovací řízení. Na pozemek parcelní číslo 1200/3 však vyvlastňovací řízení k dnešnímu dni vůbec neběží a stavebník k němu nemá podanou ani žádost. Stavební úřad proto parcelu 1200/3 do výroku o schválených stavebních pozemcích na straně 4 vůbec nemohl uvést. Tím však úřad autorizoval stavební záměr, který je v terénu technicky absolutně nerealizovatelný bez provádění černé stavby na pozemku, který není předmětem povolení. Spis doručený stavebníkem byl z důvodu chybějícího vyvlastňovacího titulu k parcele 1200/3 od počátku nekompletní a vadný, protože úřad neměl právo stavební povolení na stoku SO 302.5 vůbec vydat.

VIII. Seznam doložených listinných příloh

Odvolatel na podporu svých věcných a procesních tvrzení přikládá k tomuto samostatnému odvolání následující listinné důkazy:

1. **Příloha číslo 1:** Kopie Rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. srpna 2014, číslo jednací 15Co 89/2014-120, judikující platnost stavebních záměrů a kontinuitu komerčního areálu.
2. **Příloha číslo 2:** Kopie Znaleckého posudku Ing. Milana Machovce ze dne 14. listopadu 2025, číslo 090597/2025, konkrétně Část 1.3 a strana 14 prokazující vědomí Ředitelství silnic a dálnic s. p. o existenci cizí stavby na pozemku.
3. **Příloha číslo 3:** Kopie Oznámení o zahájení vyvlastňovacího řízení ze dne 30. června 2026, číslo jednací DESU/031/019792/26, dokládající absenci vyvlastňovacího titulu k parcele 1200/3.

Doplněk odvolatele k dostupnosti spisových podkladů:

Odvolatel výslovně a kategoricky upozorňuje odvolací orgán, kterým je Ministerstvo dopravy ČR, že kopie pravomocného stavebního povolení Úřadu města Karlovy Vary ze dne 31. března 1999, číslo jednací SÚ 9593/98/Š-330, včetně všech jeho závazných podmínek pro zřízení připojovacích a odbočovacích pruhů a roznášecí sítě na silnici I/6, se již fyzicky a prokazatelně nachází přímo ve spisovém materiálu prvostupňového správního orgánu. Odvolatel toto prioritní stavební povolení úřadu oficiálně doručil v rámci svých dřívějších procesních podání a urgencí. Odvolací orgán je proto v rámci komplexního zákonného přezkumu povinen tento veřejnoprávní titul ze spisového materiálu stavebního úřadu plně převzít, vyhodnotit a využít jej jako nezvratný důkaz o totální věcné nepřípustnosti a nerealizovatelnosti napadeného rozhodnutí, které pravomocně schválené odbočovací pruhy odvolatele nelegálně likviduje.

IX. Návrh odvolatele

Z výše uvedených důvodů odvolatel navrhuje, aby Ministerstvo dopravy ČR napadené Rozhodnutí Dopravního a energetického stavebního úřadu ze dne 6. srpna 2026, číslo jednací DESU/111/016154/26, v celém rozsahu zrušilo a věc vrátilo prvostupňovému úřadu k novému projednání.

V Karlových Varech dne 12. srpna 2026

Patrick Lupínek

Odvolatel – vlastník pozemků